

CONSEIL DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

SESSION ORDINAIRE 2000-2001

11 JUIN 2001

PROPOSITION D'ORDONNANCE

**modifiant l'ordonnance du 27 avril 1995
portant introduction
d'une représentation équilibrée
des hommes et des femmes
dans les organes consultatifs**

(déposée par
Mme Brigitte GROUWELS et cs) (N)

RAPPORT

fait au nom de la Commission
des Finances, du Budget,
de la Fonction publique,
des Relations extérieures et
des Affaires générales

par M. Michel VAN ROYE (F)

Ont participé aux travaux de la commission :

1. *Membres effectifs* : M. Jean-Pierre Cornelissen, Mme Isabelle Gelas, MM. Mostafa Ouezekhti, Alain Daems, Michel Van Roye, Mme Magda De Galan, MM. Rudi Vervoort, Benoît Cerexhe, Mme Brigitte Grouwels.
2. *Membre suppléant* : M. Denis Grimberghs.
3. *Autres membres* : Mme Bernadette Wynants, M. Yves de Jonghe d'Ardoye d'Erp.

Voir :

Document du Conseil :
A-149/1 – 2000/2001 : Proposition d'ordonnance.

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE RAAD

GEWONE ZITTING 2000-2001

11 JUNI 2001

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE

**tot wijziging van de ordonnantie
van 27 april 1995 houdende invoering
van een evenwichtige vertegenwoordiging
van mannen en vrouwen
in adviesorganen**

(ingediend door mevrouw
Brigitte GROUWELS en c.s.) (N)

VERSLAG

uitgebracht namens de Commissie
voor de Financiën, Begroting,
Openbaar ambt,
Externe betrekkingen en
Algemene zaken

door de heer Michel VAN ROYE (F)

Aan de werkzaamheden van de commissie hebben deelgenomen :

1. *Vaste leden* : De heer Jean-Pierre Cornelissen, mevr. Isabelle Gelas, de heren Mostafa Ouezekhti, Alain Daems, Michel Van Roye, mevr. Magda De Galan, de heren Rudi Vervoort, Benoît Cerexhe, mevr. Brigitte Grouwels.
2. *Plaatsvervangers* : De heer Denis Grimberghs.
3. *Andere leden* : Mevr. Bernadette Wynants, de heer Yves de Jonghe d'Ardoye d'Erp.

Zie :

Stuk van de Raad :
A-149/1 – 2000/2001 : Voorstel van ordonnantie.

Table des matières		Inhoudstafel	
I. Exposé introductif de l'auteur	3	I. Inleidende uiteenzetting door de indienster	3
II. Discussion générale	5	II. Algemene bespreking	5
III. Discussion des articles et votes.....	10	III. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen.....	10
IV. Vote sur l'ensemble	11	IV. Stemming over het geheel	11
V. Texte adopté par la Commission.....	12	V. Tekst aangenomen door de commissie	12
VI. Annexe	14	VI. Bijlage	14

I. Exposé introductif de l'auteur

Mme Brigitte Grouwels a introduit la présente proposition en novembre de l'année dernière. Ce texte modifie l'ordonnance existante du 27 avril 1995 portant introduction d'une représentation équilibrée des hommes et des femmes dans les organes consultatifs.

L'ordonnance de 1995 tentait d'arriver à une représentation équilibrée via le système de la double présentation, par analogie avec le système qui était à l'époque en vigueur au fédéral. Or, tout comme au niveau fédéral, ce système s'est avéré totalement insuffisant.

Au début de cette législature-ci, Mme Grouwels a interrogé les différents ministres et secrétaires d'Etat sur l'application de l'ordonnance existante. Il est apparu que les organes consultatifs bruxellois ne comptaient que 13 % de femmes en moyenne. Un tableau, qui reprend les données les plus pertinentes, a été intégré dans les développements de la proposition. Ces chiffres sont éloquents.

Cette situation est inacceptable. La population bruxelloise compte plus de 50 % de femmes. Il n'y a donc aucune raison qu'elles soient sous-représentées dans les organes consultatifs publics, dont les avis portent sur l'action politique et aussi sur les services, qui sont également d'une grande importance pour elles.

Prenons un exemple : pourquoi le conseil consultatif auprès de la STIB compte-t-il une seule femme sur 18 membres et la commission consultative pour l'étude et l'amélioration des transports publics 3 femmes sur 30 membres, alors que les femmes sont autant concernées que les hommes par la qualité des transports en commun? Une enquête a montré que les femmes sont plus nombreuses que les hommes à utiliser les transports en commun bruxellois.

Il est frappant de constater que tous les organes consultatifs, sans exception, comptent une majorité d'hommes. La commission artistique des infrastructures de déplacement, avec 6 femmes sur 13 membres, est le seul organe où l'équilibre a pratiquement été atteint. C'est probablement parce qu'on reconnaît aux femmes des compétences artistiques. Il n'y a qu'un seul autre cas, la section autonome de la commission royale des monuments et sites, où un tiers des membres au moins sont des femmes.

Cette situation ne s'explique certainement pas par un manque de femmes compétentes. A une époque où les femmes sont majoritaires dans les universités et les écoles supérieures, on ne peut plus prendre cette fable au sérieux. L'objection selon laquelle il n'y aurait pas assez de femmes intéressées ou de femmes candidates ne tient pas la route. Les hommes qui siègent dans ces organes n'y sont pas non plus arrivés spontanément. Il a aussi fallu aller les chercher. C'est ce qu'il faut aussi faire pour les femmes, ni plus ni moins.

I. Inleidende uiteenzetting door de indienster

In november van vorig jaar heeft mevrouw Brigitte Grouwels voorliggend voorstel van ordonnantie ingediend. Dit voorstel houdt een wijziging in van de bestaande ordonnantie van 27 april 1995 omtrent de evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen.

De ordonnantie van 1995 probeerde die evenwichtige vertegenwoordiging te bereiken via het systeem van de dubbele voordracht, naar analogie met het systeem dat toen ook federaal van kracht was. Net zoals op federaal niveau is echter gebleken dat dit volstrekt ontoereikend is.

Bij het begin van deze legislatuur heeft mevrouw Grouwels de diverse Brusselse ministers en staatssecretarissen ondervraagd over de toepassing van de bestaande ordonnantie. Daaruit bleek dat de Brusselse adviesorganen gemiddeld slechts 13 % vrouwen tellen. De meest relevante gegevens werden in een tabel verwerkt die opgenomen is in de toelichting van het voorstel. Deze cijfers spreken voor zich.

Deze toestand is onaanvaardbaar. Vrouwen maken meer dan 50 % van de Brusselse bevolking uit. Er is dan ook geen enkele reden waarom zij zo ondervertegenwoordigd zouden zijn in openbare organen die advies uitbrengen over het beleid en over de diensten die ook voor hen van groot belang zijn.

Waarom, bijvoorbeeld, telt het Raadgevend Comité bij de MTVB slechts 1 vrouw op 18 leden en de Raadgevende Commissie voor de Studie en Verbetering van het Openbaar Vervoer slechts 3 vrouwen op 30 leden? Vrouwen hebben toch evenzeer als mannen belang bij een degelijk openbaar vervoer. Uit onderzoek blijkt dat er meer vrouwen dan mannen gebruik maken van het Brussels openbaar vervoer.

Het is frappant dat alle adviesorganen, zonder uitzondering, een meerderheid aan mannen tellen. Slechts in één geval, de Artistieke Commissie van de Vervoerinfrastructuur, komt men dicht bij een evenwicht, met 6 vrouwen op 13 leden. Vermoedelijk komt dit doordat de artistieke vaardigheden van vrouwen erkend zijn. In slechts één andere geval, de Brusselse Autonome Sectie van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, is er ten minste 1/3 vrouwelijke leden.

Dit alles is zeker niet te verklaren door een gebrek aan bekwame vrouwen. Op een moment dat vrouwen meer dan «hun mannetje staan» aan de universiteiten en hogescholen, kan men dit fabeltje niet meer ernstig nemen. Ook de opmerking dat er onvoldoende vrouwen geïnteresseerd zijn of zich kandidaat stellen, gaat niet op. Ook de mannen die in die organen zitten, zijn daar niet spontaan op afgekomen. Ook hen is men gaan zoeken. Voor vrouwen moet men niet meer, maar ook niet minder doen.

Par expérience, Mme Grouwels sait qu'un autre argument est souvent avancé : s'il y avait assez de femmes compétentes, soutient-on, elles percerait naturellement en nombre suffisant. Les chiffres cités sont la preuve que cette affirmation est fausse. Sans pression, la situation n'évolue pas ; voilà la réalité.

Il est clair que l'ordonnance existante n'atteint pas son but. Au niveau fédéral aussi, il a fallu arriver à la même conclusion. C'est pourquoi la Région de Bruxelles-Capitale doit suivre l'exemple des autorités fédérales et des autorités flamandes et inscrire dans la législation une obligation de résultat avec sanction. La proposition se base donc en grande partie sur l'exemple fédéral et sur l'exemple flamand de 1997.

Elle maintient les dispositions existantes en matière de double présentation, mais en renforce les modalités d'application. Mais la proposition prévoit essentiellement d'ajouter une série de nouvelles dispositions concrètes qui disposent ce qui suit :

- les deux tiers au plus des membres d'un organe consultatif appartiennent au même sexe;
- le ministre compétent ne peut pas nommer de nouveaux membres – et c'est là la sanction – tant que cette condition n'est pas remplie;
- les organes consultatifs ne peuvent pas émettre d'avis valable tant qu'ils ne respectent pas la composition imposée, sauf lorsque le gouvernement accepte une demande motivée contraire du ministre compétent;
- le gouvernement fait rapport chaque année au Conseil sur l'exécution de la présente ordonnance;
- tous les organes consultatifs doivent être en règle lors du premier renouvellement de leurs mandats et pour le 31 décembre 2001 au plus tard. La proposition date de novembre 2000 et on avait retenu à l'époque la date du 31 décembre 2001.

L'objectif est naturellement de dépasser le tiers de femmes. Il faut atteindre un réel équilibre. Mais il faut bien commencer par quelque chose et la règle 1/3-2/3 constitue un bon point de départ.

La proposition tient compte de la nécessité d'autoriser les ministres, exceptionnellement et pour autant que la motivation soit suffisante, à déroger à la règle 1/3-2/3.

Mme Grouwels espère que les ministres bruxellois n'abuseront pas de cette disposition et n'autoriseront pas des exceptions à tout propos. Le rapport annuel vise justement à permettre au Conseil de s'en assurer.

Uit een lange ervaring weet mevrouw Grouwels dat men vaak argumenteert dat, als er voldoende bekwame vrouwen zijn, zij vanzelf wel in voldoende aantal aan de bak zullen komen. De aangehaalde cijfers bewijzen dat dit niet juist is. Zonder druk gaat het niet vooruit, dat is nu eenmaal de realiteit.

Het is duidelijk dat de bestaande ordonnantie niet werkt. Ook op federaal vlak heeft men hetzelfde moeten vaststellen. Daarom moet het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het voorbeeld volgen van de federale en Vlaamse overheid en een resultaatverbintenis, met bijhorende sanctionering, inschrijven in de wetgeving. Het voorstel is dan ook grotendeels gebaseerd op de federale en Vlaamse voorbeelden uit 1997.

Het behoudt de bestaande bepalingen inzake de dubbele voordracht, maar verscherpt de toepassingsmodaliteiten. De kern van het voorstel bestaat echter uit de toevoeging van een aantal nieuwe, concrete bepalingen. Concreet houden ze in dat :

- ten hoogste 2/3 van de leden van een adviesorgaan van hetzelfde geslacht mag zijn;
- de bevoegde minister geen nieuwe leden kan benoemen tot aan deze voorwaarde wordt voldaan. Dit is de sanctionering;
- de adviesorganen geen rechtsgeldig advies kunnen uitbrengen zolang ze niet voldoen aan de opgelegde samenstelling, behoudens wanneer de regering een andersluidende gemotiveerde aanvraag van de bevoegde minister aanvaardt;
- de regering jaarlijks rapporteert aan de Raad over de uitvoering van deze ordonnantie;
- alle adviesorganen moeten in regel zijn bij de eerstvolgende vernieuwing van hun mandaten en uiterlijk tegen 31 december 2001. Het voorstel dateert wel van november 2000. Toen werd de datum van 31 december 2001 weerhouden.

Uiteraard is het streefdoel méér dan 1/3 vrouwen. Er moet een echt evenwicht komen. Maar men moet ergens beginnen en de 1/3-2/3 regel is een goede eerste stap.

In het voorstel is terdege rekening gehouden met de noodzaak om de ministers toe te laten, in uitzonderlijke gevallen en mits een voldoende motivering, af te wijken van de 1/3-2/3 regel.

Mevrouw Grouwels rekent erop dat de Brusselse ministers hier geen misbruik van zullen maken en niet om de haverklap uitzonderingen zullen toestaan. De jaarlijkse rapportage is precies bedoeld om de Raad toe te laten dit op te volgen.

Lorsqu'elle était ministre flamande de l'égalité des chances, Mme Grouwels a elle-même fait l'expérience de l'opposition que ce règlement suscitait, à l'origine, de la part de tous les groupes d'intérêt représentés dans les organes consultatifs flamands. On prétendait que ce règlement était inapplicable, qu'il mettait en péril les autres équilibres indispensables, etc. On a ressorti tous les clichés.

Mme Grouwels s'attend à ce que cette situation se reproduise à Bruxelles. Mais l'expérience montre qu'il ne faut pas céder à cette pression et qu'il faut placer calmement et fermement les différents groupes d'intérêt devant leurs responsabilités. On voit alors rapidement qu'ils sont tout à fait à même de s'adapter. Souvent, ils n'avaient pas remarqué la présence, depuis longtemps, de femmes capables dans leur entourage. Ces femmes ont alors été présentées, à la satisfaction de tous. Mais cela n'implique pas forcément que ces organes consultatifs fonctionnent mieux. Mme Grouwels espère que les ministres bruxellois seront à même de faire preuve de la fermeté – oserait-on écrire : «virile»? – indispensable.

En conclusion, Mme Grouwels fait remarquer que la recherche d'un meilleur équilibre sera bénéfique à l'ensemble de la société où les femmes sont plus de 50 %. Lorsque les femmes ne sont pas présentes en nombre suffisant dans le processus décisionnel, celui-ci ne colle pas suffisamment à la réalité sociale. En outre, cela signifie que nous nous privons d'une partie importante du potentiel humain dont nous disposons. Nous ne pouvons pas nous le permettre : nous devons utiliser tout le capital intellectuel et humain de notre société.

Pour améliorer un processus de décision, rien ne vaut l'équilibre.

II. Discussion générale

La Présidente se souvient des débats au niveau fédéral : il était déjà difficile de passer à un tiers.

Mme Isabelle Gelas a trouvé l'argumentation de Mme Grouwels très convaincante. En temps que femme, elle y a été sensible. Au départ, Mme Gelas était peu favorable à un système de quotas. Il faut parfois forcer les hommes à prendre les femmes en considération.

Par le passé, certains ministres se sont plaints de la difficulté à mettre en place les différents comités. Il est parfois difficile de remplir tous les critères. Mme Grouwels a-t-elle eu l'occasion de se renseigner à ce propos ? Certains comités se prêtent moins facilement à une présence féminine. Le comité consultatif des taxis et de voitures avec location de chauffeur est un exemple de comité auquel les femmes s'intéressent peut-être moins. Cette mesure ne va

Zelf heeft mevrouw Grouwels, als Vlaams minister bevoegd voor Gelijke Kansen, ervaren dat aanvankelijk alle belangenorganisaties, die in de Vlaamse adviesorganen vertegenwoordigd zijn, storm liepen tegen deze regeling. Men beweerde dat het totaal onwerkbaar was. Het bracht de andere nodige evenwichten in gevaar, enzovoort. Alle clichés werden van stal gehaald.

Mevrouw Grouwels verwacht in Brussel net hetzelfde. De ervaring leert echter dat men niet moet toegeven aan deze druk en men de diverse belangengroepen kalm en vastberaden voor hun verantwoordelijkheid moet plaatsen. Dan blijkt al snel dat zij perfect in staat zijn om zich aan te passen. Vaak waren er bekwame vrouwen reeds lang naast hen en had men ze over het hoofd gezien. Tot ieders voldoening werden deze vrouwen dan voorgedragen. Dit wil niet zeggen dat deze adviesorganen per se beter zouden werken. Mevrouw Grouwels rekent er alvast op dat de Brusselse ministers «mans» genoeg zullen zijn om de nodige vastberadenheid aan de dag te leggen.

Mevrouw Grouwels besluit met erop te wijzen dat het betere evenwicht dat hier nagestreefd wordt in het belang is van onze gehele samenleving. Vrouwen maken meer dan 50 % uit van onze samenleving. Wanneer men vrouwen onvoldoende aan bod laat komen bij de maatschappelijke besluitvorming, dan betekent dit dat die besluitvorming niet of onvoldoende beantwoordt aan de maatschappelijke werkelijkheid. Bovendien impliceert het dat we een belangrijk deel van ons menselijk potentieel onbenut laten. Dat is iets wat we ons niet kunnen veroorloven. Al het intellectueel en menselijk kapitaal van onze samenleving moet benut worden.

Een evenwichtige besluitvorming is een betere besluitvorming.

II. Algemene bespreking

De Voorzitster herinnert zich de debatten in het federale parlement: het was al moeilijk om 1/3 te verkrijgen.

Mevrouw Isabelle Gelas vindt de argumenten van mevrouw Grouwels heel overtuigend. Als vrouw ligt die kwestie haar na aan het hart. Aanvankelijk was mevrouw Gelas geen voorstander van een regeling met quota's, maar men moet de mannen soms dwingen om rekening te houden met de vrouwen.

In het verleden bekloegen sommige ministers zich erover dat het moeilijk was om de verschillende comités samen te stellen. Het is soms moeilijk om aan alle criteria te voldoen. Heeft mevrouw Grouwels daarover inlichtingen kunnen inwinnen? Voor een aantal comités hebben de vrouwen minder belangstelling. Het adviescomité voor de taxi's en de huurwagens met chauffeur is een voorbeeld van een comité waarvoor vrouwen misschien minder belang-

t-elle pas bloquer la bonne mise en place de certains comités? Quelle est la nature des motifs qui permettront au Gouvernement de passer outre? Suffira-t-il de dire qu'il n'y a pas assez de femmes disponibles?

Mme Gelas conclut qu'il faut soutenir la proposition. La proposition 1/3-2/3 est plus que raisonnable. Il ne s'agit pas d'une parité. Il faut procéder pas à pas.

La Présidente se rappelle qu'au fédéral on a également excipé d'un manque de femmes mobilisables. C'était le cas pour les syndicats, les mutualités, les fédérations patronales, le CNT, etc.

Mme Brigitte Grouwels estime qu'on ne doit pas trop vite accepter une exception pour certains organes consultatifs, comme les taxis par exemple. Il faut vérifier s'il est vraiment impossible de trouver 1/3 de femmes pour y siéger. Les femmes utilisent sans doute très souvent les taxis. Les autorités flamandes se sont demandées s'il était possible de trouver des femmes pour l'organe consultatif de la chasse et de la pêche. Finalement, plusieurs femmes y sont entrées. Il en est allé de même pour la commission consultative des ports. Dans ce domaine aussi, les femmes ont des aptitudes. Lorsqu'on cherche des femmes, elles doivent nécessairement répondre en tous points au profil recherché alors que pour les hommes, on se contente de caractéristiques générales. A-t-on jamais reproché aux hommes de ne rien connaître, au départ, sur les ports?

Il ne faudrait pas se rabattre trop vite sur les dispositions d'exception. Affirmer qu'on ne trouve pas de femmes ne constitue pas une motivation suffisante. La motivation devra être liée à la description du profil qui devra au moins être identique pour les hommes et les femmes.

La Présidente note que pour le secteur social et celui de la santé, on pense souvent aux femmes. Pour le polytechnique, ce n'est plus le cas. Dans ses fonctions précédentes, la Présidente a vu défiler les représentants patronaux, syndicaux et mutualistes. On était content de voir une femme sur dix.

M. Michel Van Roye rappelle que le conseil d'administration du Port est présidé par une femme. Il est gênant d'introduire des quotas pour atteindre un équilibre qui devrait être naturel. Que ce soit 1/3 ou ½, c'est le principe qui n'est pas bon. Trop souvent, les hommes choisissent les membres des comités consultatifs. Il n'y a pas assez de femmes pour coopter des femmes. Le problème est donc ailleurs. Il se situe dans les milieux politiques. Il n'y a pas assez de candidates aux élections. Ne faudrait-il pas envisager une campagne de sensibilisation pour pousser les femmes à s'engager dans la vie publique? Il ne serait plus nécessaire de soutenir les femmes dans les comités consultatifs. Aujourd'hui, on est parfois obligé de choisir une candidate, quelles que soient ses qualités.

stelling hebben. Zal de voorgestelde maatregel de samenstelling van dergelijke comités niet bemoeilijken? Om welke redenen zal de regering van de regel kunnen afwijken? Zal het voldoende zijn te zeggen dat er niet genoeg vrouwen beschikbaar zijn?

Volgens mevrouw Gelas moet men het voorstel steunen. Een verhouding 1/3-2/3 is meer dan redelijk. Het is geen pariteit maar men moet stapsgewijs werken.

De Voorzitster herinnert zich dat men op het federaal niveau ook heeft aangevoerd dat er onvoldoende vrouwen te vinden zijn. Dit was het geval met de vakbonden, de ziekenfondsen, de werkgeversbonden, de NAR, enz.

Mevrouw Brigitte Grouwels vindt dat men niet te snel moet zeggen dat bepaalde adviesorganen, zoals bijvoorbeeld taxis, een uitzondering kunnen genieten. Er moet ernstig onderzocht worden of toch niet minstens 1/3 vrouwen kunnen zetelen. Wellicht gebruiken vrouwen erg dikwijls taxis. Bij de Vlaamse overheid stelde men zich de vraag of men vrouwen kon vinden voor het adviesorgaan rond jacht en visvangst. Uiteindelijk werden verschillende vrouwen in dit orgaan opgenomen. Hetzelfde geldt voor de adviescommissie van de havens. Ook daar hebben de vrouwen bekwaamheden. Als men op zoek gaat naar vrouwen, dan moeten ze per se voldoen aan een uitgesproken profiel. Voor mannen stelt men zich tevreden met algemene kenmerken. Heeft men ooit aan de mannen aangewezen dat ze op voorhand niets afwisten van havens?

Men zou best niet te vlug teruggrijpen naar de uitzonderingsbepalingen. De motivering dat men geen vrouwen vindt is onvoldoende. De motivering zal moeten gelinkt worden aan de profielbeschrijving die minstens dezelfde is voor mannen als voor vrouwen.

De Voorzitster wijst erop dat men voor de welzijnssector en voor de gezondheidssector vaak aan de vrouwen denkt. Voor technische aangelegenheden is dat niet meer het geval. In haar vorige functies heeft de Voorzitster tal van vertegenwoordigers van de werkgevers, de vakbonden en de ziekenfondsen ontmoet. Men mocht al blij zijn als een op tien een vrouw was.

De heer Michel Van Roye herinnert eraan dat de raad van bestuur van de Haven wordt voorgezet door een vrouw. Het is vervelend om quota's in te voeren om een evenwicht te bereiken dat vanzelfsprekend zou moeten zijn. Het beginsel is niet goed, of het nu gaat om 1/3 of ½. Te vaak kiezen de mannen de leden van de adviescomités. Er zijn niet voldoende vrouwen om vrouwen aan te wijzen. Het probleem ligt dus elders, te weten in de politieke kringen. Er zijn niet genoeg vrouwelijke kandidaten bij de verkiezingen. Zou men niet moeten overwegen om een campagne op touw te zetten om vrouwen te stimuleren om zich in te zetten in het openbare leven? Het zou niet meer nodig zijn om de vrouwen in de adviescomités te steunen. Vandaag is men soms verplicht om een kandidate te kiezen, onverschillig haar kwaliteiten.

Pour la Présidente, il s'agit là du débat fondamental. Faut-il donner un marchepied, tout critiquable qu'il soit ou laisse-t-on évoluer les choses? Les pourcentages aussi sont discutables. Une jeune femme qui voudrait s'engager a souvent déjà un double métier.

Pour Mme Brigitte Grouwels, c'est là un cercle vicieux. Il faut faire l'un et l'autre. Toute autre solution qu'un quota ne fonctionne pas. On peut aussi lancer des campagnes pour mobiliser les femmes. En Flandre par exemple, dans le cadre de la politique de l'égalité des chances, une banque de talents pour les femmes a été créée au ministère de la Communauté flamande. L'objectif est de dresser un inventaire du plus grand nombre possible de femmes prêtes à s'inscrire, avec leur curriculum vitae, dans cette banque des talents. On évite ainsi le reproche du manque de femmes, et les femmes talentueuses ne passent plus inaperçues.

Au Parlement bruxellois, on envisage de créer une commission pour réfléchir à l'égalité des chances. On pourra peut-être y discuter de la proposition de M. Van Roye.

La Présidente explique que le Parlement bruxellois est le seul à ne pas avoir cette commission d'avis. Ces travaux se recroisent avec l'initiative du groupe démocratie. Ces initiatives doivent encourager les femmes à participer à la vie publique.

M. Benoît Cerexhe a également été convaincu par le plaidoyer de Mme Grouwels. Pourquoi – avec un certain humour – ne pas vouloir qu'au sein du gouvernement bruxellois les choses évoluent? Vous pourriez en parler à M. Chabert.

Le PSC n'est pas favorable au système des quotas. En l'espèce, c'est une étape obligée. Il faut la jumeler à des campagnes d'information. L'intérêt de la proposition est d'introduire une sanction : sauf dérogation, les avis ne sont pas pris en compte.

M. Alain Daems est frappé du fait que les arguments utilisés à l'appui du système des quotas sont opposés aux arguments dont se sont servi ces mêmes personnes lors des débats sur la discrimination à l'embauche des personnes d'origine étrangère. On avait complètement exclu un système de quotas. Pourtant, ce système de quotas stigmatise : une personne est choisie pour d'autres motifs que pour ses qualités. M. Daems espère que cette géométrie variable se base sur des bonnes raisons.

M. Rudi Vervoort aimerait savoir si M. Daems vise un groupe en particulier. La discussion sur la finalité du système des quotas n'a pas encore eu lieu. Le débat mérite d'être posé pour les femmes et pour les personnes d'origine

Volgens de Voorzitster is dat een fundamentele kwestie. Moet men voor een steuntje zorgen – ook al is dit vatbaar voor kritiek – of moet men de zaken op hun beloop laten? Ook de percentages zijn betwistbaar. Een jonge vrouw die zich zou willen engageren heeft vaak al twee beroepen.

Mevrouw Brigitte Grouwels zegt dat dit een vicieuze cirkel is. Zowel het ene als het andere dient te gebeuren. Andere oplossingen dan quota's werken niet. Men kan ook campagnes doen om de vrouwen te mobiliseren. In Vlaanderen is er, in het kader van het gelijke kansenbeleid, bijvoorbeeld een talentenbank voor vrouwen opgericht in de schoot van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Bedoeling is een inventaris te maken van zoveel mogelijk vrouwen die bereid zijn om zich met hun curriculum in te schrijven in die talentenbank. Op die manier ontloopt men het verwijt dat er geen vrouwen zijn. Hierdoor worden vrouwen met talent zichtbaar.

In het Brussels Parlement loopt een initiatief om een commissie op te richten die zal nadenken over gelijke kansen. Het voorstel van de Heer Van Roye kan daar misschien besproken worden.

De Voorzitster wijst erop dat het Brussels Parlement het enige is waar een dergelijke adviescommissie niet bestaat. Er zijn wel raakvlakken met het initiatief van de werkgroep Democratie. Deze initiatieven moeten de vrouwen ertoe aansporen deel te nemen aan het openbare leven.

Ook de heer Benoît Cerexhe is overtuigd door het pleidooi van mevrouw Grouwels. Hij vraagt zich – met een vleugje humor – af of men in de Brusselse regering niets zou kunnen veranderen. U zou de heer Chabert daarover kunnen spreken.

De PSC is gekant tegen een regeling met quota's. In dit geval is het een verplichte stap, die men moet koppelen aan een voorlichtingscampagne. Het belang van het voorstel bestaat erin dat er sanctie wordt gesteld: behoudens afwijking, wordt er geen rekening gehouden met de adviezen.

Het verbaast de heer Alain Daems dat de argumenten die worden aangevoerd ter ondersteuning van de regeling met quota's indruisen tegen de argumenten die dezelfde personen hebben aangevoerd tijdens de debatten over de discriminatie bij aanwerving van de personen van buitenlandse oorsprong. Een regeling met quota's werd helemaal uitgesloten. Nochtans stigmatiseert een regeling met quota's: iemand wordt gekozen om andere redenen dan omdat van zijn kwaliteiten. De heer Daems hoopt dat men goede redenen heeft om die verschillende standpunten te verantwoorden.

De heer Rudi Vervoort zou willen weten of de heer Daems een welbepaalde fractie viseert. Er is nog geen debat gevoerd over het doel van een regeling met quota's. De vraag zou moeten worden gesteld voor de vrouwen én

étrangère. On condamne le système des quotas, mais on l'accepte comme un moindre mal pour atteindre les objectifs. Vouloir retrouver les composantes de la société à tous niveaux est une vue idéale des choses. Comment l'atteindre?

Dans le monde anglo-saxon, on retrouve couramment ce système de quotas ethniques : pour l'accès au logement public, pour l'accès à l'emploi, à l'enseignement, etc.. Les minorités asiatiques semblent par exemple en ce moment dépasser leurs quotas dans l'enseignement. Ou serait-ce qu'ils ont trop d'élèves doués qui ne peuvent pas tous accéder à l'enseignement universitaire?

Le cas qui nous occupe aujourd'hui est bien éloigné de ces problèmes-là. Idéalement, les systèmes de rééquilibrage devraient être limités dans le temps. Une fois l'équilibre trouvé, la disposition légale devient superflue.

M. Alain Daems croit que la limitation dans le temps permettrait de sortir de blocages de pur principe. Pour résorber l'inégalité, il faut régulièrement évaluer la situation et les mesures prises. La proposition d'ordonnance en parle. De façon plus générale, on devrait vérifier à chaque législature quelles mesures sont encore d'actualité.

La première réaction de M. Mostafa Ouezekhti à la lecture de ce document avait été défavorable. La possibilité de dérogation ministérielle est pourtant positive. Une fois voté, un acte de quotas aura été posé. Comment justifier le pourcentage de 1/3? Pourquoi ici un quota et pas ailleurs? L'idée est séduisante, mais des questions se posent. Faut-il limiter la mesure dans le temps?

La Présidente rappelle que le fédéral a instauré cette mesure après des discussions homériques. Mme Miet Smet voulait aller plus loin que le 1/3. M. Louis Tobback considérait qu'1/3 était déjà beaucoup. La Présidente croit qu'il faut une limitation dans le temps. Quelle limite faut-il arrêter? Il faudra que la sous-commission développe des initiatives pour la participation des jeunes femmes et d'autres groupes à la vie publique.

Mme Brigitte Grouwels répète que la présente proposition vise à renforcer le caractère démocratique du service public. Un organe consultatif qui est le reflet de la population bruxelloise ne peut qu'en renforcer le caractère démocratique. L'équilibre entre hommes et femmes est particulièrement important dans ce domaine. Dans cent ans, il y aura probablement toujours 50% d'hommes et 50% de femmes. Mme Grouwels n'a aucune objection à ce que, pour la composition des organes consultatifs, on étende la discussion à la représentation de tous les groupes de population à Bruxelles.

voor de personen van buitenlandse oorsprong. Men is tegen de regeling met quota's maar men aanvaardt het als een noodzakelijk kwaad om de doelstellingen te bereiken. Het zou ideaal zijn mocht men de verschillende componenten van de maatschappij op elk niveau terugvinden. Maar hoe kan men dat doel bereiken?

In de Angelsaksische landen komt die regeling met etnische quota's veel voor: voor de toegang tot de huisvesting, tot de arbeidsmarkt, tot het onderwijs, enz. Op dit ogenblik lijken de Aziatische minderheden bijvoorbeeld hun quota's op het vlak van het onderwijs te overschrijden. Of zou dat betekenen dat ze teveel begaafde leerlingen hebben, die niet allemaal naar het universitair onderwijs kunnen gaan?

Het geval waarover vandaag gesproken wordt, heeft heel weinig met die problemen te maken. Idealiter zouden de regelingen om andere evenwichten tot stand te brengen in de tijd beperkt moeten worden. Van zodra het evenwicht bereikt is, zou de wettelijke bepaling overbodig worden.

Volgens de heer Alain Daems zou zo'n beperking in de tijd de mogelijkheid bieden om problemen ten gevolge van principiële standpunten op te lossen. Om de ongelijkheid weg te werken, moet men de situatie en de maatregelen regelmatig evalueren. Het voorstel van ordonnantie stelt dit voor. Meer in het algemeen zou men tijdens elke zittingsperiode moeten nagaan welke maatregelen nog aangepast zijn.

Nadat de heer Mostafa Ouezekhti het stuk gelezen had, was zijn eerste reactie negatief. De mogelijkheid die de minister heeft om afwijkingen toe te staan, is nochtans een goede zaak. Van zodra het voorstel is goedgekeurd, wordt er een voorbeeld gesteld inzake quota's. Hoe verantwoordt men de verhouding 1/3? Waarom hier wel quota's en elders niet? Het voorstel is verleidelijk, maar er rijzen vragen. En moet de maatregelen in de tijd worden beperkt?

De Voorzitster herinnert eraan dat de federale overheid deze maatregelen heeft ingevoerd na homerische discussies. Mevrouw Miet Smet wou meer dan 1/3. De heer Louis Tobback vond 1/3 al te veel. Volgens de Voorzitster moeten de maatregelen in de tijd worden beperkt. Maar welke limiet moet men stellen? De subcommissie zal voorstellen moeten doen inzake de deelname van de jonge vrouwen en van andere groepen aan het openbare leven.

Mevrouw Brigitte Grouwels herhaalt dat het de bedoeling is van voorliggend voorstel om het democratisch karakter van het bestuur te versterken. Een adviesorgaan dat de weerspiegeling is van de Brusselse bevolking kan slechts het democratisch gehalte ervan versterken. Het evenwicht tussen mannen en vrouwen is hier op bijzondere wijze aan de orde. Binnen 100 jaar zal de verhouding mannen/vrouwen vermoedelijk 50 % blijven bedragen. Mevrouw Grouwels vindt dat men de discussie rond de samenstelling van de adviesorganen gerust verder kan zetten naar de representativiteit van alle bevolkingsgroepen in Brussel toe.

Ce débat est plus difficile parce que la composition des autres groupes de population varie, ce qui n'est pas le cas pour le rapport hommes/femmes.

Cette mesure doit-elle être temporaire? Estimons-nous qu'un organe consultatif pourrait compter encore un jour moins d'un tiers de femmes (ou d'hommes)? Dans les pays scandinaves, on a constaté que le danger de la sous-représentation des femmes refaisait surface lorsqu'on supprimait le système de quotas. Il s'agit d'un principe. Il faudrait qu'on ne puisse plus baliser les choix politiques avec des organes où siègent moins d'un tiers de femmes. C'est pour ces raisons que Mme Grouwels préfère ne pas trancher la question du caractère temporaire de cette mesure. Il est à espérer qu'elle soit un jour tellement évidente qu'une disposition légale devienne superflue. Si on souhaite alors supprimer cette législation, Mme Grouwels ne s'y opposera pas.

M. Michel Van Roye se dit convaincu par le dernier argument de Mme Grouwels. Une représentation en dessous d'un tiers n'est pas acceptable. Ces pourcentages s'appliquent pour les femmes mais aussi pour les hommes et restent raisonnables. Une limitation dans le temps n'est donc pas nécessaire. L'article 4 de la proposition prévoit une évaluation annuelle. C'est une bonne chose.

La Présidente a une question par rapport à la date d'entrée en vigueur. Le texte a été déposé l'année passée. Ne conviendrait-il pas de remplacer le «31 décembre 2001» par la date du «30 juin 2002»? Bientôt, la présidence belge de l'Union européenne va mobiliser de nombreuses personnes.

Mme Brigitte Grouwels précise la portée de cet article : s'il faut à nouveau composer un organe consultatif, les nouvelles dispositions devront s'appliquer. Tous les conseils consultatifs composés dans le passé devront remplir les nouvelles conditions pour le 31 décembre 2001 au plus tard.

M. Mostafa Ouezekhti se demande s'il n'était pas plus logique d'encourager le changement lors de la modification de ces conseils consultatifs. Les gens qui composent ces conseils ont-ils démerité?

La Présidente est convaincue que les organisations patronales, syndicales et autres, comptent suffisamment de femmes pour assurer des remplacements.

M. Rudi Vervoort rappelle qu'au sein d'un nombre d'organes, il a été décidé que les parlementaires n'en feraient plus partie. Tous ces parlementaires sortants n'avaient pas démerité.

M. Jean-Pierre Cornelissen reconnaît le bien-fondé de la mesure. Quand on a décidé de remplacer les parlementaires

Dit débat is iets moeilijker aangezien de samenstelling van die andere bevolkingsgroepen varieert. Dit is niet het geval voor de verhouding mannen/vrouwen.

Moet deze maatregel tijdelijk zijn? Vinden wij dat een adviesorgaan ooit nog samengesteld kan zijn met minder dan 1/3 vrouwen (of mannen)? In de Scandinavische landen heeft men ervaren dat bij afschaffing van het quota-systeem, het gevaar van ondervertegenwoordiging van vrouwen opnieuw de kop opsteekt. Het gaat hier om een principe. Men zou het beleid niet meer mogen uittekenen met organen waar niet minstens 1/3 vrouwen aanwezig zijn. Om deze redenen wil mevrouw Grouwels de vraag over de tijdelijkheid liever in het midden laten. Hopelijk wordt het ooit zo evident dat een wettelijke bepaling overbodig wordt. Als men dan deze wetgeving wil opheffen dan zal mevrouw Grouwels zich hier niet tegen verzetten.

De heer Michel van Roye zegt dat het laatste argument van mevrouw Grouwels hem overtuigd heeft. Een vertegenwoordiging van minder dan 1/3 is onaanvaardbaar. Die percentages zijn niet alleen op de vrouwen maar ook op de mannen van toepassing en zijn redelijk. Het is dus niet nodig de maatregelen in de tijd te beperken. Artikel 4 van het voorstel voorziet trouwens in een jaarlijkse evaluatie. Dat is een goede zaak.

De Voorzitster heeft een vraag over de datum van inwerkingtreding. Het voorstel is vorig jaar ingediend. Zou het bijgevolg niet beter zijn om «31 december 2001» te vervangen door «30 juni 2002»? Binnenkort zullen heel wat mensen immers de handen vol hebben in het kader van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie.

Mevrouw Brigitte Grouwels verduidelijkt dat de draagwijdte van bedoeld artikel wel degelijk is dat wanneer nu een adviesraad opnieuw wordt samengesteld, de nieuwe bepalingen moeten worden nageleefd. Alle adviesraden die in het verleden werden samengesteld, moeten aan de nieuwe voorwaarden worden aangepast tegen uiterlijk 31 december 2001.

De heer Mostafa Ouezekhti vraagt zich af of het niet logischer zou zijn de verandering te laten ingaan bij de vernieuwing van de adviesraden. Zijn de mensen die in de adviesorganen zitting hebben tekortgeschoten?

De Voorzitster is ervan overtuigd dat de werkgeversorganisaties, de vakbonden en andere verenigingen voldoende vrouwen in hun rangen hebben om in vervangingen te voorzien.

De heer Rudi Vervoort herinnert eraan dat een aantal organen hebben besloten dat parlementsleden er niet langer deel van zouden uitmaken. Al die uittredende parlementsliden waren niet tekortgeschoten.

De heer Jean-Pierre Cornelissen geeft toe dat het om een deugdelijke maatregel gaat. Men heeft beslist om de par-

dans les conseils d'administration des para-régionaux, c'était pour un nouveau mandat qui s'ouvriraient. Dans le cas présent, il faudrait voir au cas par cas quelle est la durée du mandat. Il est choquant de remplacer automatiquement des personnes qui ont fait leur travail correctement. Il faut pourtant tendre le plus rapidement vers le quota en question.

La Présidente rappelle que la Région ne fait que s'aligner sur ce qui existe au plan fédéral.

Mme Brigitte Grouwels craint que les choses ne traînent énormément si on attend le moment où les organes consultatifs doivent être recomposés. Lors de la dernière composition, on n'a déjà pas tenu suffisamment compte de l'ordonnance existante sur les doubles présentations.

Mme Grouwels marque son accord sur la date du 30 juin 2002 mais estime qu'il ne faut pas aller au-delà. Il est important que les organes consultatifs acquièrent maintenant une plus-value démocratique.

La Présidente croit que la date butoir du 30 juin 2002 laisse le temps de remplacer graduellement un certain nombre de membres en place par des femmes. Cela permettra à certains membres d'atteindre l'âge de la pension ou de trouver des alternatives. Entre-temps, le comité d'avis peut mettre en place des initiatives pour promouvoir l'accès de l'autre sexe à la vie publique. Ce n'est pas chose facile. Actuellement, la future loi électorale suscite de vives discussions en Wallonie.

lementsleden in de raad van beheer van de gewestelijke semi-overheidsinstellingen te vervangen toen er mandaten te verlenen waren. In dit geval zou voor elk geval afzonderlijk moeten worden nagegaan hoelang het mandaat duurt. Het gaat niet op om mensen die hun taak behoorlijk hebben vervuld automatisch te vervangen. Maar toch moet men de vooropgestelde quota's snel mogelijk trachten te bereiken.

De Voorzitster herinnert eraan dat het Gewest alleen maar wil invoeren wat op federaal vlak al bestaat.

Mevrouw Brigitte Grouwels vreest dat men de zaken enorm vertraagt als men wacht tot wanneer de raden opnieuw moeten worden samengesteld. Bij de laatste samenstelling hield men reeds onvoldoende rekening met de bestaande ordonnantie over de dubbele voordrachten.

Mevrouw Grouwels gaat akkoord met de datum van 30 juni 2002 maar denkt niet dat men verder moet gaan. Het is belangrijk dat de adviesorganen nu een democratische meerwaarde krijgen.

Volgens de Voorzitster biedt de deadline van 30 juni 2002 de mogelijkheid om een aantal leden geleidelijk aan door vrouwen te vervangen. Sommige leden zullen dan de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt of alternatieven hebben gevonden. Ondertussen kan het adviescomité initiatieven nemen om de toegang van vrouwen tot het openbare leven te bevorderen. Dat is geen sinecure. Op dit ogenblik lokt de toekomstige kieswet in Wallonië heel wat discussie uit.

III. Discussion des articles et votes

Article 1er

Cet article ne suscite aucun commentaire.

Vote

L'article 1er est adopté à l'unanimité des 9 membres présents.

Article 2

Cet article ne suscite aucun commentaire.

Vote

L'article 2 est adopté à l'unanimité des 9 membres présents.

III. Artikelsgewijze besprekking en stemmingen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Stemming

Artikel 1 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 9 aanwezige leden.

Artikel 2

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Stemming

Artikel 2 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 9 aanwezige leden.

Article 3

La Présidente note une erreur d'impression. Il convient de lire «gemotiveerde aanvraag» au lieu de «gemitiveerde aanvraag».

M. Rudi Vervoort note qu'il convient de lire «du Gouvernement» au lieu de «en Conseil des ministres» et «Regeiring» au lieu de «Ministerraad».

La Présidente propose de considérer ces modifications comme des amendements techniques. (*Assentiment*)

Vote

L'article 3 est adopté à l'unanimité des 9 membres présents.

Article 4

Cet article ne suscite aucun commentaire.

Vote

L'article 4 est adopté à l'unanimité des 9 membres présents.

Article 5

La Présidente note qu'il conviendrait que la date de 31 décembre 2001 soit reportée au 30 juin 2002.

Vote

L'amendement n° 1 visant à remplacer les mots «31 décembre 2001» par les mots «30 juin 2002» est adopté à l'unanimité des 9 membres présents.

L'article 5, tel qu'amendé, est adopté à l'unanimité des 9 membres présents.

IV. Vote sur l'ensemble

L'ensemble de la proposition d'ordonnance est adoptée à l'unanimité des 9 membres présents.

Confiance est faite au rapporteur pour la rédaction du rapport

Le Rapporteur,

Michel VAN ROYE

La Présidente,

Magda DE GALAN

Artikel 3

De Voorzitster wijst op een drukfout. In de Nederlandse tekst moet «gemotiveerde aanvraag» gelezen worden in plaats van «gemitiveerde aanvraag».

De heer Rudi Vervoort wijst erop dat er «du Gouvernement» moet gelezen worden in plaats van «en Conseil des ministres» en «Regeiring» in plaats van «Ministerraad».

De Voorzitster stelt voor die wijzigingen als technische amendementen te beschouwen. (*Instemming*)

Stemming

Artikel 3 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 9 aanwezige leden.

Artikel 4

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Stemming

Artikel 4 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 9 aanwezige leden.

Artikel 5

De Voorzitster wijst erop dat de inwerkingtreding zou kunnen verschoven worden van 31 december 2001 naar 30 juni 2002.

Stemming

Amendement nr. 1 dat ertoe strekt de woorden «31 december 2001» te vervangen door de woorden «30 juni 2002» wordt aangenomen bij eenparigheid van de 9 aanwezige leden.

Artikel 5, aldus geamendeerd, wordt aangenomen bij eenparigheid van de 9 aanwezige leden.

IV. Stemming over het geheel

Het ontwerp van ordonnantie wordt in zijn geheel aangenomen bij eenparigheid van de 9 aanwezige leden.

Vertrouwen wordt geschenken aan de rapporteur voor het opstellen van dit verslag.

De Rapporteur,

Michel VAN ROYE

De Voorzitster,

Magda DE GALAN

V. Texte adopté par la Commission

Article 1er

La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 39 de la Constitution.

Article 2

A l'article 2 de l'ordonnance du 27 avril 1995 portant introduction d'une représentation équilibrée des hommes et des femmes dans les organes consultatifs, le § 2 est remplacé par la disposition suivante :

«§ 2. – Lorsque les conditions visées au paragraphe 1er ne sont pas remplies, le ministre qui a dans ses attributions l'organe consultatif concerné renvoie les candidatures à l'organe chargé de les présenter. Le mandat à attribuer reste vacant tant que les conditions fixées ne sont pas remplies.».

Article 3

Un article 3, rédigé comme suit, est ajouté à la même ordonnance du 27 avril 1995 :

«Art. 3 – § 1er. – Les deux tiers au plus des membres d'un organe consultatif appartiennent au même sexe.

§ 2. – Lorsque la condition visée au paragraphe 1er n'est pas remplie, l'organe consultatif concerné ne peut pas émettre d'avis valable sauf si le ministre qui a dans ses attributions l'organe consultatif concerné soumet au conseil des ministres une demande suffisamment motivée concernant l'impossibilité de remplir la condition fixée au § 1er. L'organe consultatif concerné pourra seulement recommencer à émettre valablement des avis lorsque la motivation sera jugée concluante. Sauf avis contraire du Gouvernement, cette motivation sera jugée concluante dans les deux mois suivant la présentation.».

Article 4

Un article 4, rédigé comme suit, est ajouté à la même ordonnance du 27 avril 1995 :

«Art. 4 – Le gouvernement soumet chaque année au Conseil un rapport d'évaluation sur l'exécution de la présente ordonnance.».

Article 5

Un article 5, rédigé comme suit, est ajouté à la même ordonnance du 27 avril 1995 :

V. Tekst aangenomen door de Commissie

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

Article 2

In artikel 2 van de ordonnantie van 27 april 1995 houdende invoering van een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen wordt § 2 vervangen door de volgende bepaling :

«§ 2. – Wanneer niet wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld onder § 1, stuurt de minister onder wiens bevoegdheid het betreffende adviesorgaan ressorteert de kandidaturen terug naar de voordragende instantie. Zolang niet aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan, blijft het te begeven mandaat vacant.».

Artikel 3

In dezelfde ordonnantie van 27 april 1995 wordt een artikel 3 toegevoegd, luidend als volgt :

«Art. 3. – § 1. – Ten hoogste twee derden van de leden van een adviesorgaan is van hetzelfde geslacht.

§ 2. – Wanneer niet werd voldaan aan de in paragraaf 1 gestelde voorwaarde, kan het betrokken adviesorgaan niet op rechtsgeldige wijze advies uitbrengen behalve wanneer de Minister onder wiens bevoegdheid het betrokken adviesorgaan ressorteert, een voldoende gemotiveerde aanvraag met betrekking tot de onmogelijkheid om te voldoen aan de in § 1 gestelde voorwaarde voorlegt aan de Ministerraad. Het betrokken adviesorgaan kan slechts opnieuw op rechtsgeldige wijze advies uitbrengen nadat de bedoelde motivering als afdoende beschouwd wordt. Deze motivering wordt als afdoende beschouwd, behoudens anderluidend advies in de Regering binnen de twee maanden volgend op de voorlegging.».

Artikel 4

In dezelfde ordonnantie van 27 april 1995 wordt een artikel 4 toegevoegd, luidend als volgt :

«Art. 4. – De Regering legt jaarlijks verslag voor aan de Raad over de uitvoering van onderhavige ordonnantie.».

Artikel 5

In dezelfde ordonnantie van 27 april 1995 wordt een artikel 5 toegevoegd, luidend als volgt :

«Art. 5. – Les ministres qui ont dans leurs attributions les organes consultatifs créés avant l'entrée en vigueur de la présente modification adaptent la composition de ces organes, conformément aux dispositions prévues à l'article 3, lors du premier renouvellement des mandats et pour le 30 juin 2002 au plus tard.».

«Art. 5. – Voor de adviesorganen die voor de inwerkingtreding van deze wijziging werden opgericht, passen de Ministers onder wiens bevoegdheden de betreffende adviesorganen ressorteren hun samenstelling aan overeenkomstig de bepalingen van artikel 3 bij de eerstvolgende hernieuwing van de mandaten en uiterlijk tegen 30 juni 2002.».

Le 6 novembre 2000.

VI. Annexe

Amendement

N° 1(amendement oral de Mme Magda DE GALAN)

Article 5

Les mots «31 décembre 2001» sont remplacés par les mots «30 juin 2002».

VI. Bijlage

Amendment

Nr. 1(mondeling amendement van mevr. Magda DE GALAN)

Artikel 5

De woorden «31 december 2001» worden vervangen door de woorden «30 juni 2002».

0601/7318
I.P.M. COLOR PRINTING
 02/218.68.00